

- v. 2. Och djupt under föttren vi se som en graf,
 Den grönskande jorden, det blånande haf,
 |: Der oron och stormen hvar dag sig förnyar :|
 |: Men vi fara fria :| mot himmelens skyar.
- v. 3. Och högt mellan fjellen der ligger en äng;
 Der nedslår vår skara, der redes vår säng.
 |: Der lägga vi ägg under kyliga polen :|
 |: Der kläcka vi ut dem :| vid midnattssolen.
- v. 4. Men åter på berget står Vindsvales son
 Och skakar de snöiga vingar med dån,
 |: Och hararne hvitna och rönndrufvan glöder :|
 |: Och tåget församlas :| Mot söder! Mot söder!